

عنوان مقاله:

مروری بر مظاهر شهر صفوی (نمونه موردی شهر اصفهان)

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

علی رضا شاطری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه علم و فرهنگ تهران

خلاصه مقاله:

از آنجایی که شهرسازی عصر صفویان را می توان آیینی تمام و کمال نظم، فوتبال یا امنیت در کشور از سویی و به کارگیری هنر و معماری ایرانی و حمایت از هنرمندان از سوی دیگر و نیز توجه به نقش و جایگاه ویژه شهروندان در شکل گیری و تنظیم ساختار شهرها و ابنیه ی درون و برون شهری در آن زمان دانست و سعی بر آن بوده است و در این نوشتار توضیحاتی هرچند کوتاه لیکن صریح و شفاف در باب وظایف شهرسازی عصر صفوی با محوریت پایتخت آن سلسله که به جهت رونق و آبادانی به نصف جهان شهره شد ارائه شود. در این مقاله ضمن اشاره به عناصر کلیدی در طرح شهرهای صفوی که به الگویی برای توسعه فضاهای کهن و همچنین تاسیس شهرهای نوین تبدیل شده، پیرامون عامل مهمی که این سلسله به جهت بهره برداری سیاسی از آن سود جست و توانست حکمت عقلی و فلسفی شیعی را در قالب مکتبی موسوم به اصفهان در زمینه معماری و شهرسازی به منصف ظهور برساند مطالبی عنوان خواهد شد. روش تحقیق در این نوشتار توصیفی است و از آنجایی که به بررسی یک مورد خاص یعنی ویژگی شهر در عصر صفویه می پردازد دارای رویکرد موردی می باشد. فی پی گردآوری اطلاعات، استناد به منابع کتابخانه ای و گزارشاتی در این باب است که در ادامه توضیحاتی در این خصوص ارائه می شود.

کلمات کلیدی:

شهرصفوی، چهارباغ، میدان، پل، مذهب شیعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/774905>

